

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/upamietnianie/dekomunizacja/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany/40120,ul-Borowiakowej-Tekli.html>
04.04.2026, 12:36

ul. Borowiakowej Tekli

*W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa ul. Tekli Borowiakowej **powinna zostać zmieniona** jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).*

Tekla Borowiakowa ps. „Ciotka” (1894-1943) - działaczka komunistyczna, sekretarz Komitetu dzielnicowego PPR w Łodzi.

Urodziła się 24 września 1894 w podłódzkiej wsi Widzew, włączonej później do Łodzi. Od młodych lat pracowała w fabryce włókienniczej Widzewska Manufaktura (Wima). Działała w klasowym związku zawodowym włóknarzy na terenie zakładu pracy i reprezentowała go jako delegatka fabryczna. Od lat 20. Borowiakowa była aktywistką Komunistycznej Partii Polski (KPP), podporządkowanej Międzynarodówce Komunistycznej (Kominternowi) z siedzibą w Moskwie.

Latem 1929 r. wraz z konspiracyjnie sformowaną delegacją działaczy komunistycznych została przerzucona do Związku Sowieckiego. Po powrocie cała grupa została aresztowana i wyrokiem Sądu skazana, jednak po apelacji została uwolniona od odpowiedzialności karnej. W kolejnych latach kontynuowała działalność komunistyczną, była także współorganizatorką strajków włóknarzy w łódzkiej Wimie. W 1933 r. została aresztowana i osadzona w więzieniu na kilka miesięcy.

Jako działaczka KPP solidaryzowała się z programem tej partii. W tym czasie KPP prowadziła konspiracyjną działalność antypaństwową na rzecz Związku Sowieckiego i ruchu komunistycznego. Żądała oderwania od Polski zarówno ziem wschodnich, jak i Pomorza oraz Górnego Śląska. Na pozostałym terytorium kraju zamierzała tworzyć polską republikę sowiecką. W uchwałach VI Zjazdu KPP z 1932 roku partia oświadczała: *Imperializm Polski ustanowił swe panowanie na Górnym Śląsku na mocy imperialistycznego traktatu wersalskiego, przez zdławienie walki rewolucyjnej proletariatu górnośląskiego, przez oszustwo plebiscytowe, przez rozpętanie nacjonalistycznej antyniemieckiej nagonki [...]. KPP walczy o prawo każdego narodu ujarzmionego przez imperializm polski do całkowitego samookreślenia, aż do oderwania się od państwa polskiego [...]. KPP mobilizuje masy pracujące na Górnym Śląsku, jak również na Pomorzu [Gdańskim] do walki z uciskiem narodowym ludności niemieckiej pod hasłem praw do samookreślenia aż do oderwania od Polski [...]. W stosunku do Górnego Śląska i Pomorskiego Korytarza proletariat polski przekreśli orzeczenia imperialistycznych traktatów i zapewni ludności tych ziem prawo samookreślenia aż do oderwania od Polski. W stosunku do Gdańska KPP zwalcza narzucone*

mu jarzmo Polski i Ligi Narodów, zwalcza aneksjonistyczną politykę imperializmu polskiego i uznaje prawo ludności gdańskiej, siłą oderwanej od Niemiec, do ponownego złączenia się z Niemcami. Sowieckie władze Międzynarodówki Komunistycznej (Kominternu) zdecydowały o przeorganizowaniu haseł programowych dopiero w roku 1935. Wtedy również w KPP rozpoczęto promocję haseł „jednolitofrontowych”, ale już w 1938 roku KPP została przez Komintern rozwiązana.

Po wybuchu wojny, wobec utrzymanego przez Moskwę zakazu odbudowy KPP, współorganizowała komunistyczną organizację pod nazwą Front Walki za Naszą i Waszą Wolność. Po przetruceniu do kraju grupy dywersyjnej z Moskwy, z poleceniem zakładania nowej stalinowskiej partii pod nazwą Polska Partia Robotnicza (PPR), Borowiakowa przeszła do PPR wraz z całym środowiskiem „Frontu”, tworząc w Łodzi bazę jej dalszego rozwoju organizacyjnego konspiracji komunistycznej.

Była członkiem Komitetu Okręgowego PPR w Łodzi oraz sekretarzem Komitetu Dzielnicowego PPR w jednej z miejskich dzielnic partyjnych, który współorganizowała wraz z sowieckim dywersantem Mieczysławem Moczarem.

Aresztowana przez Niemców w sierpniu 1943 r. została wywieziona w KL Auschwitz-Birkenau, gdzie zmarła 22 grudnia 1943 r.

(BBŁd, MKKr)